

paa den ene Side vil være Kommuner, hvor en Del Arbeidere gaa ledige, og at der tilbels i samme Kommuner vil være Arbeider, som maa søfkes udførte og i sig selv ere nyttige og nødvendige, og som kunne udføres af disse ledige Arbeidere, og at der endelig er Penge, som maa gives ud for at underholde disse Arbeidere. Jeg kan da ikke se, at det vil være rigtigere at sørge for Arbeidernes Underhold uden at fordrø dette Arbeide udført af dem, end at underholde dem og fordrø Arbeidet udført. Det Forslag, der her foreligger under Nr. 12, vilde jeg kun kunne stemme for under Forhold, der vare vidt forskellige fra Forholdene, som de efter min Opfattelse for Diebliffet ere her i Landet, og jeg kan heller ikke se rettere end, at det altid først maatte godtgjøres, ikke blot, at der herskede en vidtgaende Arbeidsløshed, og at der ikke var Arbeide, man kunde anwise disse Folk for den Betaling, de maatte have for at kunne holde sig oppe, men tillige, at Kommunerne ikke vare i Stand til at afhjælpe Nøden, før der blev Tale om, at Staten skulde træde hjælpende til. Jeg kan ikke se, at Noget af dette er godtgjort, og jeg skal derfor tilraade Thinget at stemme imod Forslaget.

G. Petersen: Det forundrede mig noget at høre den ærede sidste Lalers Foredrag. Det kan være, at det i Theorien er fuldstændig rigtigt, men jeg tror ikke, at han har opfattet Forholdene her i Landet, som de ere i Birkeligheden. Jeg skal tilstaa, at jeg har i Grunden ikke nogen overordentlig Interesse for disse to Forslag. Jeg kan slutte mig noget til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som ikke tror, at Arbeidsløsheden just er saa stor, som man har gjort den til, men at det snarere er en Formindstelse af Forbrug af Arbeide, der er tilstede end egentlig Arbeidsløshed. Jeg kan heller ikke indse, at Dyrktiden er saa stor nu, hvad man jo væsentlig kan se deraf, at flere Forbrugsgjenstande ere faldne betydeligt i Pris. Jeg kan mulig tage feil, og jeg skal derfor finde mig i at stemme for begge de Vædringsforslag, som foreligge. Hvad det første Forslag fra den høitærede Finantsminister angaar, da betragter jeg det i Grunden som mindre praktisk, ligesaa upraktisk som det Forslag, den ærede Ordfører kom med, at denne Million skulde fordeles til Kommunerne, thi jeg tror ikke, efter den Erfaring vi have, at Kommunerne have synderlig Brug for den. Frederiksberg Kommunalbestyrelse har i disse Dage holdt et Møde desangaaende, og der er man kommen til det forbaufende Resultat, at i Frederiksberg Kommune er der ikke en Arbeider, som kan og vil arbeide, der behøver at være uden Arbeide. Saaledes har i det Mindste en Autoritet der i Kommunen udtalt sig. Jeg har i Grunden antaget, at Frederiksberg tilbels er Forstad for Kjøbenhavns Arbeiderbefolkning, og det

forbaufede mig derfor at høre saadanne Udtalelser saa nær Hovedstaden, hvor man skulde tro, at Arbeidsløsheden især var tilstede. For nogle Dage siden holdt Svendborg Amtsraad Møde, og man var i Raadet alle enige om, at det Tilbud om Penge, som var kommet gennem Cirkulæret, havde man aldeles ingen Brug for i Amtskommunen, og der udtaltes fra flere Sider ogsaa Dørbetvisning om, at de mindre Kommuner heller ikke ville have Brug for det. Den ærede sidste Laler mente, at det dog maatte var den rigtige Maade at tage fat paa denne Sag. Jeg tror, at det vilde være ulykkeligt, om man i Kommunerne vilde forcere de offentlige Arbeider, fordi der kan faas Bidrag. Det er ganske vist, at der i enhver Kommune er en Mængde store Arbeider ufuldførte, og som man meget godt kunde tage fat paa; men Forholdene ere ikke saaledes i Kommunerne, at det kan gøres uden at omstyrte de Forhold, som nu ere tilstede. For at tage et Exempel have vi i den Kommune, hvor jeg bor, store Arbeider tilbage med Hensyn til Brolægning, Opmuddring o. s. v. Dersom vi tro, at det kunde lade sig gjøre at gjøre i Nar, hvad vi vilde gjøre paa 4 til 5 Nar, hvis vi fik Midler, saa vilde det komme til, at vi i de senere Nar ikke havde Arbeide til vore Arbeidere; der vilde da med større Ret kunne gøres Fordring paa, at kunstige Arbeider skulde udføres og ikke de naturlige, som hvert Nar skulle udføres, og som ere afpassede efter de Bidrag, Kommunen kan give dertil. Jeg tror, at der vil komme en fuldstændig Forvirring i de nuværende kommunale Forhold, dersom man gif ind paa den Tanke at forcere de offentlige Arbeider, som jeg synes, at den sidste ærede Laler ønskede, man skulde gjøre. — Det andet Forslag, det under Nr. 12, finder jeg mere praktisk. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) erklærede rigtig nok, at det var en direkte Hjælp til de Fattige; det er det ikke. Han anbefalede os ogsaa, at vi skulde se, hvorledes de praktiske Forhold ere i saa Henseende. Det er netop dem, der gjøre, at jeg med større Interesse har omfattet dette Forslag; i det Mindste i min Egn har man søgt at afhjælpe paa forskellige Maader den Fattigdom, som ved Arbeidsløsheden er indtraadt, ved Godtjæbskorn osv.; men ved Siden af og for den væsentligste Del har man ladet det være de Fattiges Kasse, som man har ladet bidrage dertil. I det nævnte Amtsraadsmøde var der ikke mindre end 25 Andragender fra Kommuner i Svendborg Amt med Ansøgning om at maatte bidrage af Kommunens Kasse fra 200—1,000 Kr. til de Fattiges Kasse, for at afhjælpe den Nød, der var i Kommunen. Det er netop den praktiske Maade, hvorpaa Kommunerne søge at afhjælpe den nu tilstede værende Nød, som gjør, at jeg finder, at der er noget fundt og rigtigt i under de nuværende Forhold